

Проблеми економіки та управління. – № 628. – 2008. – С. 180–185.

7. Маслак О.І. Економічне оцінювання моніторингу інноваційної та інвестиційної інфраструктури / О.І. Маслак, А.В. Косенко, М.М. Ткачов // Сб. науч. тр. Вестник Национального технического университета "ХПИ". Тематический выпуск "Технический прогресс и эффективность производства". – № 58. – 2010. – С. 131–136.

8. Неумолимый рок инноваций: интервью с членом-корреспондентом РАН Н. Ивановой [Электронный ресурс] // "Эксперт". – № 28 (617). – 2008. – Режим доступа: http://expert.ru/expert/2008/28/neumolimuy_rok_innovaciy/

9. Про інноваційну діяльність : Закон України від 4 липня 2002 року № 10-IV (із зм. та доп.) // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – ст. 266.

10. Про рекомендації парламентських слухань "Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації" від 27 червня 2007 року № 1244-V: Постанова Верховної Ради України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2007. – № 46. – ст. 525.

11. Про затвердження Державної цільової економічної програми "Створення в Україні

інноваційної інфраструктури" на 2009–2013 роки [Електронний ресурс]: Постанова Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. – № 447. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/447-2008-п>.

12. Про схвалення Концепції розвитку національної інноваційної системи [Електронний ресурс] : розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.06.2009 р. – № 680-р. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/680-2009-р>.

13. Трибушная В.Х. Инновационная инфраструктура как необходимость поддержки наукоёмкого предпринимательства : технопарки и стратегическое управление: моногр. / В. Х. Трибушная. – Ижевск: Ижевский государственный технический университет, 2011. – 240 с.

14. Федулова Л.І. Інноваційна економіка : підруч. / Л.І. Федулова. – К.: Либідь, 2006. – 480 с.

15. Яремко Л. Національна інноваційна система та її формування в Україні / Л. Яремко // зб. наук. пр. "Формування ринкових відносин в Україні"; Мінекономіки України. – Вип. 1. – НДЕІ. – 2007. – С. 54–57.

КОНСУЛЬТАЦІЇ

Які види витрат враховуються при оподаткуванні доходів адвокатів, які здійснюють незалежну професійну діяльність?

Роз'яснення надається відповідно до листа Державної податкової служби України від 03.04.2012 р. N 9779/7/17-1217.

Відповідно до ст. 178 Податкового кодексу оподатковуваним доходом адвоката вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження певного виду незалежної професійної діяльності.

У разі неотримання довідки про взяття на облік особою, яка провадить незалежну професійну діяльність, об'єктом оподаткування є доходи, отримані від такої діяльності без урахування витрат (п. 178.3 Податкового кодексу).

Організаційно-правові засади здійснення адвокатської діяльності регулюються Законом України від 19 грудня 1992 року N 2887-III "Про адвокатуру", із змінами та доповненнями, Правилами адвокатської етики, схваленими Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури при Кабінеті Міністрів України 1 жовтня 1999 року протоколом 1 - 2 жовтня 1999 року N 6/VI (далі - Правила).

Відповідно до п. 34 Правил адвокатської етики, схваленими Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури при Кабінеті Міністрів України 1 жовтня 1999 року протоколом 1 - 2 жовтня 1999 року N 6/VI, адвокат має право, окрім гонорару, стягувати з клієнта кошти, необхідні для покриття фактичних витрат, пов'язаних з виконанням доручення, якщо

обов'язок клієнта з погашення цих витрат визначено угодою.

В угоді про надання правової допомоги мають бути визначені види передбачуваних фактичних витрат, пов'язаних з виконанням доручення (оплата роботи фахівців, чії висновки запитуються адвокатом, транспортні витрати, оплата друкарських, копіювальних та інших технічних робіт, перекладу та нотаріального посвідчення документів, телефонних розмов, тощо): порядок їх погашення (авансування, оплата по факту в певний строк і т. ін.) та може бути визначений їх обсяг.

Якщо необхідність несення фактичних витрат певних додаткових видів або збільшення їх орієнтовного обсягу, визначеного раніше, з'ясувалася після укладення угоди, адвокат повинен негайно повідомити про це клієнта та отримати його згоду на погашення необумовлених раніше видатків.

Висновок. До складу витрат адвоката, що здійснює незалежну професійну діяльність, включаються лише документально підтверджені витрати, які безпосередньо пов'язані з провадженням професійної адвокатської діяльності та визначені угодою (оплата роботи фахівців, чії висновки запитуються адвокатом, транспортні витрати, оплата друкарських, копіювальних та інших технічних робіт, перекладу та нотаріального посвідчення документів, телефонних розмов тощо).